

Kim Vu

> Thi sĩ Lamartine của Pháp có khổ thơ nổi bật giai thoại như sau: Một hôm, tình cờ đi qua một khu rừng, ông nghe một âm thanh kỳ lạ. Rồi sau một tiếng búa gõ vào đá lại vang lên một tiếng "Cám ư n". Ông gõ ngón tay phát ra âm thanh, thi sĩ mới nhận thấy một tiếng gõ đang mãi mãi làm việc. Rồi một lần gõ vào phiến đá, ông lại thốt lên "Cám ư n".

>

>

> Thi sĩ Lamartine mới nhận ra đó là trò chuỵển, ngớ ngẩn thơ đố p đá giỡn thích: "Tôi cảm ơn Chúa". Ngờ nhiên vỡ lòng tin của một con người mà cuộc sống hạnh phúc lại mất dần, thi sĩ mới nói: "Giống như bác đợc giàu có, thì tôi hiểu tại sao bác không ngừng thốt lên hai tiếng cảm ơn. Nhưng này, Thiên Chúa chắc nghĩ tại sao bác có một niềm duy nhất đó là lúc Ngài tỏ ra nên bác. Sau đó, Ngài ban cho bác có một cái búa này để rồi không còn ngó ngàng gì đến bác nữa. Thì tại sao bác lại mãi mãi gõ đá cảm ơn Ngài?".

>

> Nghe thế, người đố p đá mới hỏi và nói thi sĩ: "Ngài cho rằng Chúa chắc nghĩ đến tôi có một niềm thôi sao". Thi sĩ Lamartine bèn thách thức: "Đĩ nhiên, Chúa chắc nghĩ đến bác có một niềm mà thôi".

>

> Người đố p đá nghèo, nhưng đợy lòng tin, mới mau mắn thốt lên: "Tôi nghĩ rằng đi u đó không có gì đáng ngạc nhiên cả. Ngài nghĩ rằng Thiên Chúa đã đoái thương đến một người đố p đá thố p hèn như tôi, dù chỉ một niềm thôi. Vậy không để cho tôi cảm ơn Ngài sao? Vâng, cảm ơn Chúa, cảm ơn Chúa". Nói xong, ông bắt đầu cho thi sĩ đợng đó và tiếp tục đi p khúc quen thuộc của ông, và đợc đá và tạ ơn Chúa.

>

> Thiên Chúa yêu thương con người. Đó là bài ca mà chúng ta không chỉ hát lên trong mùa Giáng Sinh, mà phải đợc lặp lại trong từng khoảnh khắc của cuộc sống. Nhưng khi chúng ta nói: Thiên Chúa yêu thương con người, đi u đó thực sự có nghĩa là Ngài yêu thương tôi. Thiên Chúa không yêu thương con người bằng một cách chung. Thiên Chúa yêu thương mỗi người bằng một tình yêu cá biệt, riêng rẽ. Đi u đó cũng có nghĩa là mỗi người là một chứng trình trong trái tim của Thiên Chúa.

>

> Đĩ vậy Thiên Chúa, không có đám đông vô danh, cũng không có những con số. Ngài gọi mỗi người bằng tên gọi riêng... Chúng ta không thể đo lường Tình Yêu của Thiên Chúa bằng thước đo hủ p hời, thì nên cần của chúng ta. Trong Tình Yêu Quan Phòng của Ngài, một một con người là một chứng trình và một một chứng trình đợu cao cả.

Thiên Chúa không tỏ ra đợng chúng ta theo một khuôn mẫu, mà theo một chứng trình riêng cho mỗi người. Một một biệt lập xđy đợu đợc Ngài sống đợng đợc đem lại đi u thì nên hỏ cho chúng ta. Nói như thánh Phaolô, Thiên Chúa quy mỗi sự đi u thì nên cho những kẻ Ngài yêu thương. Cũng chính vậy thánh này nói: "Tất cả nên đợu là ân sống của Chúa".

>

> Trích sách L S ng

>-----